

Máté T. Gyula: A Brexit két arca

2016 június 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A brit népszavazás jó dolog. A britek döntsék el, hogyan és kivel akarnak együtt élni.

„A piacon tevékenyked? spekulatív erők készséggel kihasználnának bármiféle számítási hibát a brit kormány vagy a brit választók részéről, és ha Nagy-Britannia a Brexitre szavaz, azon néhányan nagyon meggazdagodnának, de a választók zöme sokkal szegényebbé válna.”

Tetszenek tudni, kitől származik ez az idézet? El nem fogják hinni. Magától Soros Györgyétől. Valljuk meg, jó adag pofátlanság kell a font hajdani bedöntését éppen spekulációs veszélyre figyelmeztetni a holnapi, uniós tagságról döntő brit népszavazás előtt. A vén pénzmanipulátor a legaljasabbra, az emberek félelmére játszott a felhívásban. Nem volt ezzel egyedül, a kampány során mindkét oldal a britek zsebére célozta meg, mert hát a „szép európai” gondolat legfeljebb az „újlondoniakat” hatja meg. Voltak is pár tucatnyian, akik látványosan francia állampolgárságot kértek, merthogy nekik bizony inkább érzik magukat európainak, mint angolnak, skótnak vagy éppen walesinek. A britek többségét azonban érzelmileg semmi sem köti az Európai Unióhoz, a bürokrácia darázs-fészkét látják Brüsszelben. Nem véletlen, hogy maga David Cameron kormányfő is azzal nyert elsősorban többséggel a legutóbbi parlamenti választásokon, hogy esküt tett az uniós tagságról szóló népszavazás megtartására. Azt speciálisan elfelejtette megemlíteni, hogy a győzelem után elképesztő kampányba kezd az uniós tagság mellett.

S ez a kampány nem európai értékrendről, morálról, uniós szolidaritásról, hanem egyszerűen a már említett félelemről szólt. Voltak extrém elhajlások, volt brit kémfőnökök az EU elhagyása esetére orosz inváziót vizionáltak, míg a másik oldal már-már a Tower Brüsszelbe szállítását helyezte kilátásba a további egységesedés esetére. De igazából a fő érv a pénz volt.

Ezer fonttal – azaz több mint négyszázezer forinttal – fogadott az unióból való kilépésre Nigel Farage. Ha a Brexit-párti politikus nyer, a téten felül további 2500 fontot kaszál. Látványos kampánygep, de a maga módján mégis szimbolikus. Az átlag brit polgár ugyanis pontosan ez alapján, a 2500 font körüli havi átlagjövedelme – fizetés és juttatások – alapján dönt majd a holnapi referendumon.

Az EU-párti oldal azt mondja, csökkenni fog a bér, ha egyáltalán megmarad, hiszen kiszorúlnak az uniós piacokról. A másik fél érvei szerint pont ez fog történni, ha maradnak, mert az uniós bürokrácia kiszipolyoz, tönkreteszi a brit vállalkozót, ráadásul jönnek az új tagok, bezárólag a törökökkel, a lengyel és magyar vendégmunkásból is sok. Melyiküknek van igaza? Pöpec közgazdasági elemzés van mindkét oldalon, s természetesen annak épp olyan tökéletes cáfolata is.

Ebben a jövő sem fog dönteni, hiszen a másik alternatíva mindig csak fikció lesz.

Mi jó nekünk? Személy szerint mindent támogatnék, ami ellen Soros György vagy az uniós büro- és kleptokrácia lobbizik. Nem tagadom, szurkoltam a skótoknak és a baszkoknak is, noha nyilvánvaló volt, hogy ez nem teremt precedenst sem a székelyeknek, sem másnak – mint ahogy sem Koszovó, sem a Krím nem lett az. Az is meggyőződésem, hogy az Európai Unió jelenlegi működése úgy rossz, ahogy van. Nem toldozgatni-foldozgatni kell, hanem visszatérve a gyökerekhez újragombolni az egész kabátot. Nem tartok igazán attól, hogy a Brexit esetén a kinti magyar munkavállalónak nehezebb lenne, mint ahogy belátható időn belül nyilvánvalóan minden munkavállalásra és vállalkozásra vonatkozó szerződést is újrakötnek. Attól azonban tartok, hogy a britek távozása esetén Berlin és Párizs megkongatja a vészharangot, az eddigi központosítási, a „kicsik kussoljanak” és ne szóljanak bele a „nagyok” dolgába politika csúcsra fog járatódni. Kevesebb lesz a józan, még ha gyakorta kizárólag az önös érdeket néző londoni ellensúly.

Ugyanakkor meg kell mondanom, kimondottan örülök a brit népszavazásnak, már a tényének, függetlenül attól, hogy mi lesz a végeredmény. Így vagy úgy, ez figyelmeztetés lesz Brüsszelnek, hogy urak, ezt a játékot nem lehet tovább folytatni. Az Európai Unió központjában most mindenki azon károg, hogy milyen rossz ötlet volt a brit népszavazás, mennyi kockázatot teremtett. Jean Asselborn luxemburgi külügyér szerint egyenesen ostoba dolog ilyesmiről megkérdezni a népet, mert a nép ugye balga, meglehetősen és egyébként se okoskodjon bele a „nyakkendő-sők” ügyeibe. Elvégre az ember nem azért lesz végre luxemburgi külügyminiszter, hogy bármilyen egyszeri luxemburgi választó belepofázzon a kormányzás dolgaiba. Hol lenne itt akkor a demokrácia, pláne európai szinten?

A brit népszavazás jó dolog. A britek döntsék el, hogyan és kivel akarnak együtt élni. Ezt hívják népakaratnak. Így vagy úgy, ezt tisztelni illik. Mert az ostoba nép még képes arra, s azt mondja, hogy ezt már kell és muszáj is

tisztelni, s az élet ugyanolyan szép okostojás luxemburgi külügyminiszterek nélkül is.

Máté T. Gyula – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájki" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló